

[Aksel Larsen.]

fessionelt mistænksom, men jeg må dog have ret til at spørge: Hvem har man mere forhandlet med, og hvilke tilsagn har man givet Ventures Limited i USA, når dette selskab allerede i sin årsberetning for 1951 var i stand til at meddele, at man havde sikkerhed for, at den kommende direktør for blymineselskabet i Grønland ville blive en amerikaner, og når selskabet på et verdenskort over sine interesser var i stand til at anbringe også Grønland, at sætte et flag ved Mesters Vig med påskriften „Blyklippen Grønland“, og på dette kort angives den som en hovedinteresse, ja, næsten som en ejendom af dette USA-selskab, Ventures Limited. Jeg tror ikke, at dette selskab, der vistnok må tages alvorligt, laver en årsberetning for 1951, uden at det har været inde i forhandlinger, og det må jo være forhandlinger med den danske stat, ellers kan man vel ikke lave sådan en årsberetning. Jeg er aldeles sikker på, at statsministeren må kende noget hertil. Hvis statsministeren ikke kender noget hertil, skulle han hellere få behandlingen af sagen afbrudt, indtil han har fået undersøgt, hvem der har forhandlet med Ventures Limited, og hvordan Ventures Limited har kunnet udtale sig på denne måde i årsberetningen for 1951; men hvis statsministeren kender noget til de forhandlinger, hvori Ventures Limited har været engageret enten direkte eller gennem datterselskabet, synes jeg, statsministeren må være forpligtet til at give tinget oplysning herom i stedet for at lade os løbe med en kvart vind: at man har ladet civilingeniør Kampmann undersøge sagen og har forhandlet med partiformænd og med disse svenske selskaber og er kommet til det resultat, at sådan og sådan skal koncessionen være, og sådan og sådan skal loven være.

Man vil forstå, at vi af mange grunde — jeg har langt fra nævnt dem alle, for det er umuligt i den tid, der er beskåret os her ved første behandling, jeg har kun nævnt det, jeg syntes det var mest nødvendigt at få frem — ikke kan tiltræde det forslag, der her behandles.

Jeg kan tilføje endnu en grund til, at vi er skeptiske. Det er, at vi ikke har fået noget som helst at vide om, hvordan forholdene skal være for arbejderne, der skal beskæftiges dér, og hvordan forholdene skal være for de grønlandere, der måtte blive beskæftiget dér, om man muligvis har tænkt

sig i væsentlig grad at beskæftige grønlandere. Det var da egentlig naturligt, om man udnyttede rigdommene i Grønland på en sådan måde, at der blev beskæftigelse og indtjeningsmuligheder for grønlandere. Jeg har ikke set, at der er givet nogen tilfredsstillende oplysning om dette, og det gør os også skeptiske overfor det foreliggende lovforslag.

Jeg skal nøjes med disse bemærkninger ved denne lejlighed, men jeg henstiller til den højtærede statsminister at tænke lidt over, om han overhovedet kan være bekendt som statsminister og som menneske at behandle sagen på den måde, som han behandlede den på i landstinget, hvor han overhovedet ikke besvarede de spørgsmål, der blev stillet, og ikke kom ind på de realitetsindvendinger, der fremkom, men bare søgte at affærdige dem med floskler, som aldeles ikke er en statsminister, heller ikke den nuværende højtærede statsminister, værdige.

Statsministeren (*Erik Eriksen*): Jeg vil gerne takke de ordførere, der har givet tilslutning til lovforslaget. En kort drøftelse i et udvalg vedrørende arbejdsforholdene og den uoverensstemmelse, der er mellem partierne, går jeg naturligvis gerne med til. Også fra socialdemokratisk side har man i denne forbindelse brugt udtrykket „afpasset efter de stedlige forhold“, så det er muligt, at den forskel, der er, er en tilsyneladende forskel og måske slet ikke er så stor, når vi kommer til at tale om det, og det er jeg villig til at gøre i et udvalg.

Egentlig er der ikke grund til at sige ret meget mere. Det er jo igen af et par ordførere blevet understreget, at en folkesag i den forstand, at man skulle invitere folk til at komme med deres små sparepenge, er det ikke. Det er rigtigt, som det er fremhævet, at det er et risikofyldt foretagende.

Når det ærede medlem hr. Karl M. Andersen siger, at han for sit vedkommende er principielt imod, at staten skal være med til noget som det, der her foreslås, er dertil kun at bemærke, at vi står overfor en opgave, som aldeles ikke vil kunne løses, uden at statsmagten er med.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen var fremme med nogle udtalelser på linie med eller rettere sagt noget forsigtigere end de udtalelser, hans partifælle i landstinget fremsatte, og det kan jeg godt forstå. Det ærede